

stykke i Grunden udenfor det egentlige Amt, i de smaa blandede Stykker, som ligge Sønden for den hele øvrige Deel, og det vil altsaa langt fra kunne være til det Gavn for selve Amtet, som naar det gif igjennem det. Dernæst er der i Motiverne anført endeeil andre Grunde, som Udvalget heller ikke har kunnet Andet end tiltræde, navnlig den, at Regjeringen egentlig havde lovet at ville anlægge en Hovedlandevei fra Ribe til Haderslev, hvorved altsaa Statskassen skulde bære en stor Deel af Byrden, men istedet derfor er det blevet en mindre Landevei, hvortil Amtet alene har maattet udrede Udgifterne. Endelig har jeg søgt nye Oplysninger angaaende den Skattebyrde, som hviler paa Amtet, og har fundet, at Ribe Amts Repartitionsfond kræver saa store Udgifter af Hartornet, som ikke er Tilfældet med noget andet Amt i hele Kongeriget. Det er idetmindste oplyst, at det ikke var Tilfælde i 1855, og da Udgifterne ere vedblevne at være de samme i de følgende Aar, er der heller ingen Grund til at antage, at det siden den Tid skulde være forandret. Naar man saaledes seer hen til alle de forhaandenværende Grunde, er det vist fuldkommen billigt, hvad Regjeringen har troet at maatte foreslaae. I § 3 har Udvalget foreslaaet et Par Ændringer, nemlig deels en Tilsvining, som gaaer ud paa, at der fra Hertugdømmet Slesvigs Side skulde tages en Bestemmelse om, at det vilde udrede de to Trediedele af Udgifterne, og kun under den Betingelse vilde Kongeriget være villigt til at overtage den ene Trediedeel. Dette er omtrent en Selvfølge, men det kunde vel være det Sikreste, at det ogsaa udtrykkelig blev tilføjet. Med Hensyn dernæst til Udgifterne til Bomhuset er der foreslaaet en saadan Forandring, at det ikke ligestrem forudsættes, at der skal opføres Bomhuse paa Veien fra Brøns til Lønder, da det, som nærmere vil blive omtalt ved den følgende Paragraph, er et Punkt, man ønskede, at Indenrigsministeren vilde interessere sig for kunde falde bort.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot med Hensyn til hvad den ærede Ordfører bemærkede angaaende den Prægravation, han foremeente, der var skeet Kongeriget ved Anlæget af

det lille Veistykke fra Ribe til Gredstedbro, tilslade mig at udtale, at der i selve Betænkningen er oplyst, at Grunden, hvorfor det egentlige Kongerigste fik et Stykke mere af den nye Bei at anlægge, end der egentlig kunde paa-ligge det, var den, at denne Bei kunde være anlagt paa en anden Maade, saaledes at den var bleven mindre heldig for det egentlige Kongerigste. Det maa dernæst vel bemærkes, at det, at flere enkelte Udgifter ere blevne afholdte af den kongelige Kasse dengang, ikke har samme Betydning, som det vil have nu, idet dengang den kongelige Kasse var samlet saavel for Kongeriget som for Hertugdømmerne; der var ikke en saadan Adskillelse som nu, saa at altsaa Udgifterne derill ere gaaede af den daværende almindelige kongelige Kasse. Hvad derimod det angaaer, at det navnlig efter 1855 er ubilligt, at den kongerigste Kasse har vedligeholdt denne Beskrænkning for det slesvigske Terrains Vedkommende, hvilket dog kun har medført en Udgift af 150 Rd. aarlig, saa skal det nærmere blive undersøgt, og det Fornødne i den Henseende blive iagttaget. Selve Ændringsforslagene, som det ærede Udvalg har stillet, deels med Hensyn til § 2 og deels med Hensyn til § 3, ere af den Besskaffenhed, at jeg fra Regjeringens Side slet ikke kan have Noget at erindre derimod.

Da ellers Ingen ønskede at yttre sig, gif man til Afstemning, hvorved

Lovudkastets § 1 (see Anhang A. Sp. 673), hvortil intet Ændringsforslag var stillet, vedtoges uden Afstemning, da Formanden ikke ansaae en saadan fornøden, og den ikke forlangtes af Noget.

1) Udvalgets Forslag til § 2
„§§ 4 til 8“ udgaae
vedtoges eenstemmig med 56 Stemmer.

2) Lovudkastets § 2 med den vedtagne Forandring saalydende:

De i Forordningen af 29de September 1841 indeholdte Bestemmelser skulle, forsaavidt Veien gaaer over Kongerigets Grund, komme til Anvendelse ved dette Veianlæg, dog